

1890-08-10

SENDER

Agnes Slott-Møller, Harald Slott-Møller

RECIPIENT

Alice Hannover, Emil Hannover

FACTS

Document type:
Letter

Language:
Dansk

Date explanation:
Datering i brev.

Sender's location:
Stenderup

Mentioned people:
Alice Hannover
Harald Immanuel Hannover
Johan Rohde
Harald Slott-Møller

Archive:
Den Hirschsprungske Samling

TRANSCRIPTION

Stenderup 10de August
90.

Kjære Venner!

Hvis I nu ikke snart bestemme
Eder til at foretrække mig for
min Mand, saa er I da nogle
utaknemlige Uhyrer. – Jeg har nu
snart i mere end en Maaned
næsten daglig opfordret ham til at
skrive til Eder, han siger "ja, ja,
jeg skal nok" – men det bliver
alligevel aldrig til noget, han har
saa travlt, saa skal han ud at
male og saa skal han ud og
pipse Pigerne eller hvad det nu
er han render og tager sig for; forleden fik

[2]

han begyndt paa et Brev, men
brød af, fordi han mente I af det
maatte faa Indtryk af, han var
Idiot. – Han siger, han ved ikke
hvad han skal skrive, og saa har
han endda et ganske bestemt
Spørgsmaal han skal have gjort
Hannover og gjerne vil have Svar
paa snart. – Det er om H. vil
spørge sin Broder, der er Polytekniker,¹
om der er nogen Fare f. for Farvernes
Bevarelse forbunden med at male
med almindelige Oliefarver paa en
Plade af Zink. – Han (Slott-Møller) laver nemlig
et dejligt Billede med en Hvedemark
paa,² hvor Hvedemarken skal gøres
saalunde, at han modellerer den i

[3]

Voks, lader den støbe i en Zinkplade
og maler paa Zinkpladen Baggrunden
og Himlen med Oliefarve, men lader
hele Marken forgylde. – Nu skulde

han tillige have at vide om Zink-
pladen kan forgyldes med almindeligt
Forgylder-Guld, om det vil kunne
holde? eller om den maa
forgyldes ad galvanisk Vej? –
Har De forstaaet det? –
Vi længes forresten grumme meget
efter at høre fra Eder, min Moder
skrev, at Fruen havde talt med min
Søster og fortalt, at hun nu skulde
paa Landet og muligvis senere til
Italien her i Vinter. Det er dog gruelig
trist, hvis hun virkelig maa rejse,
nu havde vi saadan glædet os til

[4]

at have Eder i Ro i Reventlowsgade
i Vinter. Tænker De virkelig paa at
rejse alene hjem, lille Frue, det
synes jeg virkelig er Synd, men natur-
ligvis ser vi med Glæde, at De rejser,
naar vi saa faar Dem flink og rask
hjem næste Sommer, for det gør
os saa ondt om De skulde være saa
svag og daarlig længe og ikke rigtig
kunde færdes om som vi Andre. –
Fortæl os nu lidt om dette og
andet, hvad der ellers kan være
at melde. – Vi glæde os saameget
til at se Eder og tale med Eder om
Italien, hvor det er dejligt at
I ogsaa føle Eder saa glade og
begeistrede over det dejlige Land
og dets mageløse Kunst. – Skade

[5]

at vi ikke allerede kunde ses og
tale sammen her ved Grændsen. –
Hvornaar tænker Fruen at rejse,
hvis hun virkelig vil afsted. –
Om os er ikke stort at melde, vi
leve i en uhyre Travlhed, og

sætte med megen O Viljes anstrængelse
igennem at faa de forskellige
Billeder og Studier malte. – Navnlig
maa jeg finde mig i de rædsels-
fuldeste Ting for at faa fat
paa Heste. – Tænk, at jeg maa
smile og være venskabelig og
humoristisk overfor de modbydeligste
Bondebøller, vigtige, sejge, dumme

[6]

ækle Bønder som jeg snakker
landligt om Heste og Køer og Korn
og kedeligt Skidt og Møg og Mødding
med og drikker Kaffe, med b... –
altsammen for et Billedes Skyld,
som naar det er færdigt Ingen
gider se paa eller bryder sig
om uden jeg selv. – Til det samme
Billede maler jeg en Del Vaaben,
Brynjeklæder og sligt, men kan
ingen Modeller faa til at tage
det paa, saa jeg maa stoppe
Klæderne ud med Hø og saa
gøre Farvestudier deraf for siden
i Kbhn at tegne og male ordentlige
Menneskeformer i dem. –

[7]

Det er[sic] undrer mig slet ikke at
Pladsen som Historiemaler er
bleven ledig, da alt det der
findes af af Anstrængelser for at
skaffe blot det ydre Apparat
tilveje, er kun vil blive erlagt
af særlige Slide-Asner. – Vær nu
ikke bange for at V de mange Vanskeligheder
skal gøre, at Billedet bliver et
Optrin[?] i Familien Gliedermanns³
daglige Liv, enten skal I slippe
for at se det, eller ogsaa skal det blive
godt. – Det er sandt, gamle Rohde

er da vel ikke rejst til Italien,
for saa er han da bestemt bleven
fanget af Rom, og han er nemlig

[8]

sporløst forsvunden og selv Breve
synes ikke at kunne finde
ham. – Naa Lev nu vel og
skriv snart, husk endelig
Mandens Spørgsmaal (!) og vær
venligt hilsede fra Eders Venner
Slott-Møllers. –

[9]

Kære lille Frue!
Vi har bet Snurrelurrelej
om aa ta aa trolle Dem rasg
i fæm Minutter, hel rasg,
mæn hun ka egge mæn
hun ve snagge en Aften
ve Højen mæ sin Tap-
Tap-Ollemor der æ
saa døv om hun ka, de
ka hun nog. – Vi har
saa Travld, de æ Snurrelurrelej
der sodden javer mæ vos
vi renner aa maser hele

[10]

Davven aa Bolles ...
... Li Taarne gør saa aant
saa Bolle har faaen .. lig
Torne a sine Træsgo aa
jaj Perme faa min lille
øndie Hals skollen a
Solen, den æ saa røj Hæren
sier jæ liner et Sæveævle,
mæ gule og røje Kolører. –
Aldri faar jæ hær en
pæn Kjolle paa alti
i Møg-Tøj osse om Søndan

[11]

u ha saa mokbyli!

Jaj Perme har faaen en øndi
hvi Kjole a min A..[?]
men jaj maa egge faa den
paa for Bib og Dubbe di sir
jæ ska hjælbe Snurrelurrelej
aa male saa maa jæ
stigge a! – Fre'rik æ
rar, men kommer vest
en gang i Helveje!
Men de tujj tujer jæ faar

[12]

mæn mosge han slæpper!
Dæ æ Hærens Føsselsda
paa Sonda, dæn Søttende,⁴
vi gær ham æt Pa smaa
Maarensgo for han søns
Hr Hanofers va saa fine
i Venter, saa bli han
løkkeli
Ærbødist
Perme.

¹ Harald Immanuel Hannover (1861-1937) var polytekniker og direktør for Statsprøveanstalten og Polyteknisk Lærestalt.

² Maleriet er "Dansk landskab", 1891. Olie og guldbronze på støbejernsplade i relief, 71 x 94,7 x 7,8 cm. Statens Museum for Kunst. Slott-Møller lavede en version af værket i olie og guld på gips, formentlig i året 1891, 43 x 72,5 cm. Den Hirschsprungske Samling.

³ Her må menes, at der ikke er risiko for, at motivet fremstår stift og opstillet, som var det malet direkte efter en Gliedermann - en leddelt trædukke i stor størrelse, som kunstnere siden renæssancen har benyttet i stedet for levende model.

⁴ Harald Slott-Møller er født 17. august 1864.

OMTALTE VÆRKER

Stenderup 10. Marts
90.

Kære Venner!

Min Sam ikke snart bestemme
Eder is at forholde mig for
min Mand, som er I da næste
atklædning. Ulykke! - Jeg har nu
næst i mere end en måned
næsten daglig opfordret ham til at
skrive til Eder, han siger, ja, ja,
vi skal nok - men det bliver
alligevel aldrig til noget, han har
som travlt, men skal han ud at
male? men skal han ud i
køkken figuren eller hvad det nu
er han tager sig for; følelsen for

han begrundt for et Brev, men
trist af, fordi han mente Tapt
mangle for Trudning af, han var
Idiot. - Han siger, han ved ikke
hvad han skal skrive, & nu kan
han endda et ganske betydeligt
Spørgsmål han skal have gjort
Hansens gamle vil han skal
for nu. - Det er en H. vil
gøre sin Brev, der er Betydning,
en der er nogen Tale for for Hansens
Bemærke foruden med at være
med almindelig Ophavs for en
Plade af Zink. - Han ^(Stille) ~~lader~~ ^{lader} nemlig
et dybt Billede med en Hvedemark
for den Hvedemarken skal give
skalinde, at han modellerer den.

Voks, loden den stôr i en Zinkplade
g malar paa Zinkpladen Baggrund
g Minkler med Oliefarv, men lader
hule Marken fargylde. - Men skulde
kan tillige have at vide om Zink-
pladen kan fargylde med almindelig
Fargylde-guld, om det vil kunne
holdes? eller om den men
fargylde ad galvanisk Vej? -

Har de forstaaet det? —
V. Leuges forreter. Grunne meget
væge at høre fra Edn, om Møder
shen, at Fruen havde sagt med min
Sister g forstaaet, at hun nu skulde
fra Landet g muligvis senere til
Staden fra: Vinter. Det er dog ganske
trist, hvis hun virkelig nu rejser,
nu havde vi endelig glemt at

at han Edn: Ra: Revrullongede
i Vintu, Tænk du det virkelig for at
sejle alene paa den lille Færre, det
synes jo virkelig i Synd, men vater
hvis du er med glæde, at du rejser,
nu er du for den flink & raske
hvis værste Sorem, for det er
er du altid om du skulde være som
sag & dertil længe & ikke rigtig
kunde færdes om som i hude.-
Færdig er du lidt om dette &
Andet, hvad du ellers kan tænke
at mulde. - Vi glæde & se dig
til at se Edn & tale med Edn om
Italien, han det er dygtigt at
Japen give Edn en glæde &
bejættende om det dygtige Land
& det mageløse Kæmpe. - Skade

at is ikke allerede kunde ses
Tale rummen her ved Gæstebuden. -
Hvorin tænke Fuen at rejse,
hvis hun virkelig vil rejse.
Om is ikke stors at rejse,
her i en utryk Troshed, &
sætte med mig. Viljens anden
gjennem at for de forskellige
Billeder & Studier maatte. - Men
men for finde mig : de vedde
fuldstændig ting for at for for
for Herte. Tænke at for men
omte & mere varikabelt &
humoristisk over de medbydelige
Bondetrollen, vægtige, sejle, deum.

ahle Bønder som is suakke
lundtist og Hule, Kær, Korn
s kedeligt Skidt, Møg, s Mødding
med s drinke Kaffe, ~~hæ~~^{nyd} -
allsaamen for et Billedes Skyld,
men naar det er færdigt i en
guden si paa eller bryde vi
som uden is selv. - Til det saamen
Billedet maler is en del Væben,
Brynjehjelm s skjold, men paa
nogen Meddeler for til at tage
det paa, som is men stoppe
Klædning ud med Hæ s en
gule Farnstudie paa for siden
• Kbh at tegne s male ordentlige
Menneskeformer: dem. -

det er under mig, det ikke at
Pladsen som Historiemaleren
blever ledig, da alle det den
funder af ~~de~~ ^{de} ~~antænk~~ ^{antænk} for at
skaffe blot det ydre Apparat
hinge, og den vil blive erstet
af særlige Slide-bøger. - Ved en
ikke tænke der at I de mange Vandsky
skal gøre, at Billedet bliver et
Opret: Familien Gliedermann
dygtig hin, staten skal I slippe
for at se, ^{der} ~~den~~ ^{den} ~~den~~ ^{den} skal det blot
gøre. - Det er sandt, gamle Røde
er de vil ikke rejse til Italien,
for den er han den bestemte Hens
fængt af Rom, og han er næst

spørløs forsvunden & selv Bror
siger ikke at Bror er fundet
ham. - Men her er vel et
stort stort, husk ellers
Maudens Spørgsmål (!) & der
er vel et stort for Edens Ven

Stort-Atter.

Heri lilla Freu!
Vi ha bet Surrulurri
om an ta an trolle den rary
i scen Merntun, hel rary,
men kun ka egge men
kun ve onage en Afur
vi Hozin ma sin iap-
teep - allernu du a
du dor om kun ka, de
ka kun nog. - Vi kan
ska træld, de a Surrulurri
du soddur jarn ma os
vi renner os manu hel

Davon an Bolle ~~byten~~
o li Taarne go Iha aant
fan Bolle ha faen ~~li~~ lig
Torne a anie Trasgoaa
iaj Turne fan min lille
öndie Hals skollen a
Solen, du a om röj Heren
sin jee linen et Sævearle,
me gule y röje Kolören.
Addi fan va her en
fan Kjölle fan atti
i Moj-Tøj osse en Sündan

u ha saa morkbyli!
Jas Parnen har faaet en vridi
hii Kjilde a vinn Alder
men Jas man esse faa den
hen for Bit & Lubbe di sin
sa ska hjelpe Smunchung
aav male saa man se
stikke a! - Fre'rik a
rar, men komnu vert
en sang i Helveje!
men de ~~ty~~ turen se faa

meen snorger ham slappu!
De e Harms Färselsda
hän Sönda, deen söttende,
niger ham at fa snar
Maanedag for ham sois
Mr Hanafers va saa fin
: Venter, saa bli ham
lökkel!

Arbodist

Penn.